

Sygn. akt: WSP 3/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Buliński

SSN Jan Bogdan Rychlicki

Protokolant : Anna Krawiec

w sprawie M. J., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu, bez udziału stron, w dniu 9 kwietnia 2013 r., skargi na przewlekłość postępowania kasacyjnego przed Sądem Najwyższym w sprawie II KK 289/11

p o s t a n a w i a

oddalić skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 9 grudnia 2010 r. Sąd Apelacyjny w W. wydał wyrok w sprawie M. J. i innych. Odpis tego wyroku wraz z uzasadnieniem doręczono obrońcy skazanego w dniu 9 maja 2011 r., ten zaś sporządził kasację datowaną na dzień 8 czerwca 2011 r., która wpłynęła do Sądu Apelacyjnego w [...] w dniu 13 czerwca 2011 r.

Zarządzeniem z 11 sierpnia 2011 r. Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego, stwierdziwszy, iż kasacja sporządzona przez obrońcę skazanego M. J. odpowiada warunkom formalnym, na podstawie art. 530 § 1 k.p.k. zarządził odpis kasacji doręczyć Prokuraturze Okręgowej w K. celem sporządzenia w terminie 14 dni odpowiedzi na kasację; akta sprawy przedstawić Sądowi Najwyższemu po doręczeniu stronom odpowiedzi na kasację.

Po dokonaniu tych czynności wobec wszystkich skazanych, w imieniu których wniesiono kasację, Przewodniczący Wydziału II Karnego, pismem z dnia 28 października 2011 r. przesłał Sądowi Najwyższemu akta Sądu Apelacyjnego w [...] o sygn. II AKa .../10, informując jednocześnie, że pozostała część akt Sądu Okręgowego w W. o sygn. VIII K ../05, znajduje się w tym Sądzie.

W dniu 7 listopada 2011 r. Przewodniczący Wydziału II Izby Karnej, po zakwalifikowaniu sprawy do wyznaczenia na rozprawę, zwrócił się do Sądu Okręgowego w W. o nadesłanie pozostałej części akt o sygn. VIII K ../05.

W związku z rozpoznawaniem sprawy VIII K ../11 (nowy numer sprawy VIII K ../05) przez Sąd Okręgowy w W., w której wykorzystywane są akta niezbędne Sądowi Najwyższemu, pismem z dnia 3 kwietnia 2012 r., poinformowano Sąd Najwyższy o niezwłocznym zwróceniu tych akt po wykorzystaniu.

Z akt Sądu Najwyższego, sygn. II KK 298/11, wynika, że kolejne terminy rozprawy w Sądzie Okręgowym, której przebieg jest na bieżąco monitorowany, wyznaczono na dni: 8, 22, 24 kwietnia i 14 maja 2013 r.

W dniu 1 marca 2013 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła skarga M. J. dotycząca przewlekłości postępowania kasacyjnego przed Sądem Najwyższym, w której skarżący wnosi o:

- zwolnienie od opłaty od wniesienia skargi;
- stwierdzenie przewlekłości w sprawie, w której została złożona kasacja, tj. od wyroku Sądu Apelacyjnego II Wydział Karny, sygn. akt II AKa .../10 z dnia 9 grudnia 2010 r.;
- zasądzenie kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia za ewidentną przewlekłość postępowania kasacyjnego.

W uzasadnieniu skargi podnosi, że wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 9 grudnia 2010 r. został skazany na karę 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i od tego wyroku wniesiono kasację. Do dnia wniesienia skargi nie wyznaczono terminu rozprawy kasacyjnej i mimo że upłynęło już 26 miesięcy, od kiedy oczekuje on na rozpatrzenie kasacji, zauważa, że nie nastąpi to w trakcie odbywania przezeń kary, której koniec przypada na 17 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy nastąpiło naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki może mieć miejsce, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 2 ust. 1). Natomiast dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowania się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (art. 2 ust. 2).

Przenosząc treści płynące z przytoczonych unormowań na grunt rozpoznawanej sprawy, na wstępie należy rozstrzygnąć, jakie postępowanie w rzeczywistości objęte jest skargą M. J. Z jednej strony bowiem wskazuje on, że skarga dotyczy postępowania kasacyjnego przed Sądem Najwyższym, co nakazywałoby badanie przebiegu postępowania tylko przed tym Sądem od momentu wpłynięcia akt sprawy wraz z kasacją do daty wystąpienia skazanego ze skargą, z drugiej zaś żąda stwierdzenia przewlekłości w sprawie, w której złożona została kasacja, a więc od dnia wydania przez Sąd Apelacyjny wyroku zaskarżonego tą kasacją, czyli od 9 grudnia 2010 r.

Zważywszy że pierwsza ewentualność została zwerbalizowana przez skarżącego jedynie w tytule pisma procesowego, natomiast druga w jego *petitum* i uzasadnieniu, Sąd Najwyższy uznał za celowe zbadanie przebiegu postępowania w sprawie – od dnia 9 grudnia 2010 r. Takie postąpienie jest możliwe, bowiem art. 4 ust. 2 ustawy o skardze przewiduje właściwość Sądu Najwyższego do rozpoznania skargi dotyczącej przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym, a więc zarówno przed każdym z nich z

osobna jak i łącznie przed oboma. Wnioskowanie takie wydaje się jak najbardziej racjonalne, mimo że ustawodawca materię tę uregulował niezbyt precyzyjnie.

Oceniając postępowanie przed Sądem Apelacyjnym na podstawie akt II WKK .../11, stwierdzić należy, że mimo znacznej złożoności sprawy, zarówno pod względem przedmiotowym, jak i podmiotowym, obszerności materiałów zgromadzonych w aktach sprawy liczących ponad 170 tomów, Sąd ten bez nieuzasadnionej zwłoki sporządził motywy zaskarżonego wyroku i już na początku maja 2011 r. doręczył odpisy wyroku wraz z uzasadnieniem stronom. Równie sprawnie, po zapoznaniu się ze wszystkimi kasacjami wywiedzionymi w sprawie oraz po dokonaniu oceny ich dopuszczalności Przewodniczący Wydziału II Karnego nadał im właściwy bieg. Mimo że nie podlega to ocenie przez pryzmat skargi, odnotować należy, że również prokurator terminowo sporządził odpowiedzi na kasacje, co pozwoliło na sprawne doręczenie ich skazanym i nadanie sprawie dalszego biegu.

Natomiast postępowanie przed Sądem Najwyższym oceniane być może, pod kątem jego przewlekłości, od daty wpływu kasacji, czyli od 28 października 2011 r. Nadmienić przy tym należy, że do Sądu Najwyższego nie wpłynęły kompletne akta sprawy, a tylko ich część (t.173-179 i segregatory), która też był przesyłana do Sądu Okręgowego w W. celem ich wykorzystania w sprawach toczących się przed tym Sądem w pierwszej instancji, a więc rozstrzygających co do istoty sprawy.

Postępowanie Przewodniczącego II Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego, opisane w części wstępnej niniejszego uzasadnienia, również nie nasuwa żadnych zastrzeżeń, oczywiście w zakresie podlegającym ocenie, a więc co do terminów dokonania poszczególnych czynności. Żadnych zarzutów co do tego postępowania – poza wskazaniem czasu jego trwania nie podniósł też skarżący, co pozwala na ocenę skargi jako będącej na granicy dopuszczalności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2012 r., KSP 1/12, LEX nr 1165252; Prok. i Pr. – wkł. 2012 nr 6, poz. 17). Tylko specyfika postępowania kasacyjnego, postępowania nadzwyczajnoskargowego, toczącego się już po prawomocnym rozstrzygnięciu co do istoty sprawy spowodowała rozpoznanie skargi i ocenę tego postępowania przez pryzmat zarzutu przewlekłości.

Jako że ocena ta nie doprowadziła do stwierdzenia przewlekłości postępowania ani przed Sądem Apelacyjnym, ani przed Sądem Najwyższym – mimo obiektywnie długiego czasu jego trwania – skargę skazanego M. J. należało oddalić.

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.